Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 31 marca 1875.

31.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 9 marca 1875,

tyczące się zmiany upoważnień które służyły c. k. urzędowi cłowemu głównemu w dworcu kolei żelaznej w Karniowie.

Nadane obwieszczeniem z dnia 5 października 1873 (Dz. u. p. Nr. 147) c. k. urzędowi cłowemu głównemu w dworcu kolei w Karniowie upoważnienia właściwe urzędowi cłowemu głównemu I klasy, znoszą się z końcem marca 1875.

Pretis r. w.

32.

Ustawa z dnia 13 marca 1875,

upoważniająca Rząd do odroczenia terminów zwrotu zaliczek nieoprocentowanych z funduszów państwa udzielonych na mocy ustawy z dnia 10 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 75).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby ustanowione w ustępie 2 §-fu 1-go ustawy z dnia 10 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 75) terminy zwrotu zaliczek nieoprocentowanych, które powiatom i gminom królestwa czeskiego na wiosnę 1872 powodziami nawiedzonych, z funduszów państwa udzielone zostały, odroczył w przypadkach szczególnie uwzględnienia godnych do roku a najwięcej do trzech lat, to jest najpóźniej aż do dnia 1 stycznia 1878.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 13 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Pretis** r. w.

33.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 16 marca 1875,

o sprawdzaniu i cechowaniu przyrządów służących do mierzenia nafty i wszystkich innych płynów które się prędko ulatniają.

Rozporządza się w wykonaniu ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) że przyrządy służące do mierzenia nafty i innych płynów które się prędko ulatniają, jeżeli są przeznaczone do obrotu publicznego, mają być sprawdzane i cechowane tak samo jak wszystkie inne miary w obrocie używane.

Pod względem urządzenia i innych własności takich przyrządów, jakoteż ich sprawdzania, granicy błędów, cechowania i opłat za sprawdzenie będą obowiązywały przepisy wydane przez c. k. komisyą główną miar i wag a poniżej zamieszczone.

Przyrządy tego rodzaju obecnie używane mają być najpóźniej do końca roku 1875 podług tych przepisów urządzone i sprawdzone.

Chlumecky r. w.

Przepisy

tyczące się

sprawdzania i cechowania przyrządów służących do mierzenia nafty i innych płynów które się prędko ulatniają.

§. 1.

Przyrządy dozwolone.

W przyrządach do mierzenia nafty i innych płynów, które się prędko ulatniają, mierzy się płyn na sprzedaż naczyniem zamkniętem, tak urządzonem, aby można było płyn znajdujący się w naczyniu zapasowem bezpośrednio do niego sprowadzić a potem ilość którą miano odmierzyć, z niego spuścić.

Na każdym takim przyrządzie powinien się znajdować napis wyrażający nazwę płynu do którego tenże jest przeznaczony, jakoteż nazwisko fabrykanta i liczbę fabryczną.

Mierzy się na litry lub też na ilości wielokrotne i na części litra.

Urządzenia naczyń do mierzenia rozmaitych ilości płynów, mogą być rozmaite; ze względu na przyrządy obecnie używane w obrocie i uznane za odpowiednie, pozwala się używać na przyszłość tych, które będą urządzone według jednego z następujących systemów:

1. Z naczyniem, które zwyczajnie miewa kształt walcowy lub stożkowy, połączona jest niezmiennie podziałka, a kreski tejże, na których odczytuje się wysokość płynu w naczyniu, umieszczone są albo na ścianie naczynia, jeżeli to jest całe lub w części szklane, lub też na, albo przy rurce szklanej, spółkującej

z naczyniem. W tym ostatnim przypadku zastąpić można kreski skazówkami, które jednak muszą być tak urządzone, iżby można było zabezpieczyć ich stanowisko zapomocą cechy od zmian dowolnych.

2. W ścianie naczynia znajduje się kilka rurek odpływowych z kurkami, tak urządzonych, ażeby można było zapomocą tychże nietylko napełnić do pewnej wysokości naczynie którem się mierzy, lecz oraz spuścić potem ilość oznaczoną, tak, ażeby odpływ płynu właściwemi rurkami sam przez się regulował właściwe napełnienie i spuszczanie.

3. Naczynie którem się mierzy jest tak urządzone, ażeby nalanie do niego żądanej ilości płynu zależało od stosownego ustawienia tego naczynia; w tym celu rękojeść naczynia jest połączona ze skazówką, za postanowieniem której na właściwym znaku ustawia się naczynie według potrzeby.

4. W dnie naczynia którem się mierzy jest osada, a w tę wchodzi rurka, dająca się przesuwać, którą można wsunąć lub wysunąć do potrzebnej wysokości, stawiając skazówkę na właściwym znaku, tak, aby ilość spuszczonego rurką płynu wtenczas była właściwą, gdy powierzchnia płynu, który pierwej całe naczynie napełniał, zniży się po górny brzeg rurki.

5. Przyrząd składa się z kilku naczyń rozmaitej pojemności, według tego jakie ilości płynu ma się odmierzać i tak urządzonych, aby można było spuszczać z nich płyn bezpośrednio.

§. 2.

Szczególne własności przyrządów do mierzenia.

1. Przyrządy, zapomocą których można mierzyć dokładnie tylko wtedy, gdy naczynie do mierzenia służące stoi pionowo (do tych należą wzmiankowane w §. 1 pod 1 aż do 4), zaopatrzone być powinny w skazówkę wahadłową, zapomocą której sprawdza się pionowe położenie naczynia a urządzoną tak, ażeby jej połączenie z naczyniem nie dało się zmieniać dowolnie gdy będzie ocechowane.

2. Przyrząd do mierzenia powinien być tak zrobiony, ażeby ilości płynów, które mają być odmierzone, oznaczał niezawodnie, z taką dokładnością, jaka jest potrzebna ze względu na ustanowioną w §. 3 granicę błędów. Przeto, mianowicie jeżeli jest urządzony w sposób namieniony w §. 1 pod 1 i 2, średnica naczynia nie może mieć więcej nad 80 milimetrów. W przyrządach wzmiankowanych pod 3 i 4 urządzenie do nastawienia skazówki powinno być tak zrobione, aby nie dozwalało zboczeń, w skutek których rzeczone granice błędów mogłyby być przekraczane.

W przyrządach wzmiankowanych w §. 1 pod 1, jeżeli powierzchnia płynu ma być widzialna zapomocą rurki szklanej, spółkującej z naczyniem, wewnętrzna tej rurki średnica nie powinna mieć mniej niż 10 milimetrów.

Jeżeli potrzebna ilość płynu wylewa się z naczynia którem się mierzy tylko wtedy, gdy takowe jest pierwej całkiem napełnione, jak to się dzieje w przyrządach wzmiankowanych w §. 1 pod 3, 4 i 5, powinno być takie urządzenie, aby od zewnątrz było widać czy naczynie jest całkiem napełnione.

3. Litr może być dzielony albo na części dziesiętne albo na połowy, lecz nie według obudwu systemów zarazem, i podziałów mniejszych niż 0·2 w pierwszym a $^1/_4$ litra w drugim przypadku, używać nie wolno.

Obok każdego znaku podziału lub przy otworze odpływowym powinno być oznaczone podług §-fu 5-go Porządku miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 do jakiej ilości płynu podział ten służy.

4. Wnętrze naczynia którem się mierzy powinno być zamknięte i niezmienne, jak również niezmiennemi powinny być wszystkie inne urządzenia do mierzenia i spojenia takowych z naczyniem, ta zaś niezmienność albo ma być zabezpieczona samą konstrukcyą przyrządu, albo powinna dać się zabezpieczyć wybiciem cechy na częściach składowych metalowych, tak, aby po ocechowaniu nie dały się już zmienić stosunki między temiż urządzeniami a ilościami płynu w naczyniu.

§. 3.

Sprawdzanie i granica błędów.

Do sprawdzania używa się wody, albo, jeżeli tego budowa przyrządu wymaga, o czem w instrukcyi będzie podane szczególowe rozporządzenie, zapomocą płynu, do którego przyrząd jest przeznaczony, spuszczając ilości na urządzeniach miary oznaczone do odpowiednich miarowzorów podręcznych do płynów, przyczem powinien przyrząd mieć takie położenie, jakie wskaże skazówka wahadłowa gdy będzie w spoczynku.

Wielkość błędów przyrządu znajdowanych podczas sprawdzania, oznaczona będzie podług przepisów, podanych w instrukcyi II, tyczącej się sprawdzania miar do płynów, cechować zaś można tylko wtedy, gdy za odmierzeniem którejkolwiek z ilości na przyrządzie oznaczonych znaleziony błąd nie przewyższa dwukrotnie zboczenia dozwolonego dla miar metalowych do płynów (§. 9 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872).

Zboczenie, przeto nie powinno wynosić więcej niż:
w miarach na:

0·2 L. $^1/_4$ L. i 0·5 L. . . . . . $^1/_{100}$ pojemności właściwej,
1 L., 2 L. i wyżej . . . . . . $^1/_{200}$ „ „

§. 4.

Cechowanie.

Cechuje się na kroplach cynowych bacząc należycie na przepisy podane w §. 2 ustęp 1 i 4.

Jeżeli są metalowe podziałki, cechuje się tuż pod każdą kreską tejże a jeżeli są otwory odpływowe poniżej miejsca gdzie każda rurka odpływowa wchodzi, na narzędziu. Podobnież, jeżeli są skazówki, ubezpieczyć należy cechą niezmienność ich stanowiska.

§. 5.

Opłata za sprawdzanie i cechowanie.

Pobierane będą następujące opłaty:

A. 1. Za sprawdzenie każdej z osobna miary wszelkiej wielkości po 10 c.
a prócz tego
2. Za sprawdzenie i cechowanie całego przyrządu . . . . . . 40 „

B. Za sprawdzenie bez cechowania a mianowicie od każdej z osobna rzeczywiście sprawdzonej miary wszelkiej wielkości . . . . 10 „

§. 6.

Świadectwa sprawdzenia wydawane będą podług następującego wzoru:

Świadectwo XI Nr. . . . . sprawdzenia przyrządu do mierzenia płynów.

Na żądanie pana . . . . w . . . . sprawdzono przyrząd oznaczony L. . . . . . . do mierzenia*) . . . . . . , którego urządzenie stanowi**) . . . . a zawierający miary na . . . litrów, takowy jako dokładny w granicach dozwolonego zboczenia ocechowano i za to policzono podług taryfy . . . . zł. . . . c.

Urząd miar i wag w . . . . dnia . . . .

(Cecha.) (Podpis urzędnika miar i wag.)

W miejscu oznaczonem*) wyrazić należy do jakiego płynu przyrząd jest przeznaczony a w miejscu**) system jego budowy a mianowicie, odnośnie do §. 1 w następujący sposób:

podziałka,
rurki odpływowe dla miary każdej wielkości.
miara dająca się odmiennie ustawiać,
rurka odpływowa dająca się przesuwać,
naczynia odpowiadające miarom wszelkiej wielkości.

Z c. k. komisyi głównej miar i wag:
Herr r. w.

34.

Ustawa z dnia 17 marca 1875,

tycząca się zmiany §-fu 2-go ustawy z dnia 25 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 118 o zaciągnięciu i zwrocie pożyczki z bukowińskiego funduszu religijnego grecko oryentalnego na wybudowanie domu rządowego w Czerniowcach.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Zmienia się §. 2 ustawy z dnia 25 maja 1869 i upoważnia się Rząd, ażeby pożyczkę w sumie sto siedmdziesiąt pięć tysięcy złotych (175.000 zł.) zaciągniętą z funduszu religijnego grecko oryentalnego na wybudowanie domu rządowego w Czerniowcach, potrącił w takiej samej sumie z zaliczek skarbowych funduszowi religijnemu grecko oryentalnemu udzielonych, gdy nadejdzie termin zwrotu tych zaliczek.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi spraw wewnętrznych wyznań i skarbu.

Wiedeń, dnia 17 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Pretis** r. w.

35.

Ustawa z dnia 22 marca 1875,

o uregulowaniu rzeki Narenty i osuszeniu doliny Narenty.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Uregulowanie rzeki Narenty i osuszenie doliny Narenty przeprowadzone będzie kosztem państwa z zawarowaniem praw służących państwu na zasadzie ustawy o prawie wodnem z dnia 30 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 93) i ustawy krajowej dalmatyńskiej z dnia 9 marca 1873 (Dz. u. kr. Nr. 32) o użytkowaniu wód, ich regulowaniu i odpieraniu.

Artykuł II.

Na pokrycie kosztów tych robót wyznacza się dotacyą najwyżej aż do sumy 4,500.000 zł.

Dotacya ta używana być ma w miarę potrzeby a suma corocznie potrzebna umieszczona będzie w preliminarzach państwa.

Na rok 1875 wyznacza się ministerstwu handlu dotacyą w sumie 50.000 zł.

Artykuł III.

Upoważnia się Rząd, ażeby grunta przez te roboty uzyskane a które staną się wolną własnością państwa, sprzedał przez licytacyą publiczną lub z wolnej ręki.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom handlu, rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Banhans** r. w.
Pretis r. w. **Chlumecky** r. w.